

Când luna...

Danab

Când luna își așterne beteala-i de lumină
Peste pământul aspru și veșnic zbuciumat,
Când stelele se scaldă în noaptea cea senină
Și strălucesc mai tare ca firul de smarald,

Când noaptea-mi este sfetnic în boală și-n suspine
Privesc stelele toate.. Mă-ntreb în noapte, zi,
Când oare, Tu, Isuse, ai să te-nduri de mine,
La inima-mi plăpândă.. când oare vei veni?

Când tot ce mă-nconjoară, respiră liniștirea
Aud un susur bland.. Oare cine vorbește?
Ridic atuncea Doamne, spre Tine, iar privirea
Iar Duhul Tău la mine, în suflet se oprește...

Şoptesc luceferi, stele, înveşmântate-n Slavă
Că timp mult nu mai este! Isus va reveni...
O! Taci și mai aşteaptă, inima mea, bolnavă,
Căci vine! Vine Isus! El, Medic din vecii!

Să-ți faci din Domnul Slavei, un sfetnic pe cărare
Și să nu-ți spui durerea copile, nimănu!
Căci numai Domnul Isus îți va da vindecare
Puterea Izbăvirii e doar în Mâna Lui!

Când frații tăi de cruce îți spun că n-ai credință
Dac-ai avea... și astăzi. Isus te-ar vindeca...
Tu n-asculta! Căci Domnul cunoaște-a ta ființă
Dar are o lucrare și-un plan în viața ta!

Să nu descurajezi nicicând pe a ta cale
Chiar dacă mergi cu lacrimi și inima ți-e grea...
Curând vei lăsa totul.. în a durerii vale
Și vindecat de toate, în ceruri vei umbla!